

કેટલીક પ્રાચીન કાવ્યકૃતિઓ

સંપાદક : પૂજ્ય પંન્યાસ શ્રી રમણીકવિજયજી ગણિ

આપણા હસ્તલિખિત ગ્રંથભંડારોમાં છૂટક એક એક પાના ઉપર લખાયેલી પ્રાચીન કવિઓની અગણિત કાવ્યકૃતિઓ મળી આવે છે. આમાંની સંખ્યાબંધ કૃતિઓ છપાઈ ગઈ હોવા છતાં હજી પણ પુષ્કળ કૃતિઓ છપાવી બાકી છે. આવાં પાનાંઓ તપાસતાં તપાસતાં જ્યારે પણ મારા જોવામાં આવી પદ્ય રચનાઓ આવે છે, ત્યારે એની યથાશક્ય નકલ કરી લેવામાં આવે છે. આવી છ કવિતાઓ અહીં આપવામાં આવે છે; એમાંની પહેલી ચાર કર્તાઓનાં નામો સાથેની છે, છેલ્લી બે અજ્ઞાતકર્તા છે.

શ્રી કલ્યાણકમલકૃત નેમનાથકાગ

પણુમિય સારદ સામિણી ગાઉ નેમિજિણુ'દો રે ।
જસ સમરણ સુખ સંપજઈ લહિયઈ પરમાણુ'દો રે. રા૦ ॥ ૧ ॥
રાજમતી રાણી ભણુઈ આયઉ માસ વસંતો રે ।
સરસ રંગ કરિ લેખે લીયઈ લીજઈ લાહો કંતો રે. રા૦ ॥ ૨ ॥
એક દિવસ રમિવા ભણી ગોપીસું યદુનાથો રે ।
વનખંડ ચાલ્યા ચાહસ્યું નેમકુમરજી સાથો રે. રા૦ ॥ ૩ ॥
કાન્હ વજ્રવઈ વાંસુલી ગોપી નાચઈ રંગો રે ।
લાલ ગુલાલઈ છાંટણા કીજઈ નવ નવ રંગો રે. રા૦ ॥ ૪ ॥
સતભામા કુકિમણિ મિલી દેવરસું કરઈ હાસો રે ।
એક નારિ નિરવીહણુઈ ઇવડઉ કિસું વિમાસો રે. રા૦ ॥ ૫ ॥
ઋષભદેવ આગઈ હૂયા ભોગવી લીલ વિલાસો રે ।
લે સંજમ સિવપુર ગયા પડિયા નહુ ગભવાસો રે. રા૦ ॥ ૬ ॥

એહ વચન કામિણ કહ્યા સુણિ મુરકઈ જિનરાયા રે ।
 હઠ વીવાહ મનાવીયા સખ જનનઈ મન લાયા રે. ૨૦ ॥ ૭ ॥
 છપન કોડિ યાદવ મિલી જાન તણુઈ પરિવારો રે ।
 લૂણ ઉતારઈ ખહિનડી વરત્યા જ્યજ્યકારો રે. ૨૦ ॥ ૮ ॥
 રથિ બઈસીનઈ ચાલીયા પહુતા તોરણ ખારો રે ।
 પસુ વાડઉ છોડવીયઉ કરુણારસ ભંડારો રે. ૨૦ ॥ ૯ ॥
 મન વયરાગઈ પૂરિયઉ પહચઈ ગઢ ગિરનારો રે ।
 એહ વાત શ્રવણે સુણી ધરણિ ઢલી તિણ વારો રે. ૨૦ ॥ ૧૦ ॥
 ચંદન નઈ મલીયાગરી ઘસિ ઘસિ અંગઈ લાવઈ રે ।
 સીતલ જલ સીચઈ સખી રાજૂલ ચયન ન પાવૈ રે. ૨૦ ॥ ૧૧ ॥
 હાર દોર સખ તોડતી મોડઈ અંગ અપારો રે ।
 થોડઈ જલ જિમ માછલી તિમ હુઈ નિરાધારો રે. ૨૦ ॥ ૧૨ ॥
 રાચીનઈ હું વિચીયઈ ગરૂયા તણુઉ સનહો રે ।
 પ્રિય વિભેગ વિરહાકુલી રાજૂલ દાઝે દેહો રે. ૨૦ ॥ ૧૩ ॥
 નારાયણા બલભદ્ર દોઝિં આડા પિરિય મનાવઈ રે ।
 કર્તિ ઝાલ્યઉ ગયવરૂ સગતિ કિમ વસિ આવઈ રે. ૨૦ ॥ ૧૪ ॥
 હરિકુ દિયઈ ઉલાહણા કયા માંગણિ વચિ આયા રે ।
 દાઢી પીલણુની કિહાં લાજવહીકા (?) માયા રે. ૨૦ ॥ ૧૫ ॥
 અનુક્રમ વઈરાગઈ કરી લીધઉ સંજમ લારો રે ।
 નેમિ સહિત સિવપુરા ગયા 'કલ્યાણક્રમસ' સુખકાર રે. ૨૦ ॥ ૧૬ ॥

ઇતિ શ્રી નેમિનાથ ફાગ સમાપ્ત

શ્રી વાયક ગુણલાભરચિતા વયરાગ ચઉપઈ

મણુતણુ વયણુ કરી એકંતિ, પણુમિસુ સુહગુરુ નિશ્ચલ ચિત્તિ ।
 પલણુસુ સમકિત તણુઉ વિચાર, જિણિ તરીઈ દુસ્તર સંસાર ॥ ૧ ॥
 અરિહંત દેવ સુગુરુની સેવ, જીવદયાનઉ મર્મ લહેવિ ।
 ચિંતામણિપાહઈ અતિ સાર, આદરીવઉ સમકિત સાર ॥ ૨ ॥
 દોષ અઢાર રહિત અરિહંત, આઠ કરમનઉ આંણુઈ અંત ।
 આઠઈ મદ મૂકાવઈ માન, તે જિનવરનઉ કરિવઉ ધ્યાન ॥ ૩ ॥
 ગુણ છત્રીસ સહિત ગુરુ જિસા, પૂનિમ શશિ જિમ સોહઈ તિસા ।
 ટાલઈ દોષ જિ બઈતાલીસ, લ્યઈ આહાર નમઉ નિસિદ્ધીસ ॥ ૪ ॥
 સમિતિ ગુપતિ વ્રત ધરઈ વિશાલ, છંડઈ લોહ કોહ માય જલ ।
 સીલસંનાહ લી નિજ અંગિ, સુગુરુનિ વંદઉ નિજ મન રંગિ ॥ ૫ ॥

જલ ખૂડંતા પ્રવહણુ જેમ, સુશુરુ તિ તારઈ બેડિ જેમ ।
 ઇમ જાણીનઈ સુહશુરુ પાય, સેવઉ જિમ હુઈ નિમ્મલ કાય ॥૬॥
 વરિસ સયાંની ડોકરિ પૂઠિ, બાજઈ જિસી સુયુવા નર મૂઠિ ।
 તિણિ પિણિ ડોકરિનઈ દુઃખ કિસઉ, મરઈ નહિ પણિ મરવા જસઉ ॥૭॥
 તેહ થકી આઠ શુણુ દુખ થાઈ, લૂગડ લાનઈ લાગઈ વાઈ (?) ।
 હરિયકાયનઈ વેદન તિસી, જાણે ભવિયણુ પાલઉ ઇસી ॥૮॥
 સૂષિમ બાહર પર્યાપતા, સન્નિ અસન્નિ અપર્યાપતા ।
 ઇણિ પરિ બહુવિધ ઉતપતિ; જાણુ, જીવદયા વિણુ સહુ અપ્રમાણુ ॥૯॥
 નિસવારથ નવિ કરિઉ પાપ, ભોગવિઉ નિશ્ચય સવિ આપ ।
 નિજ પ્રાણી જિમ રક્ષા કરઈ, જીવયોનિનઈ જિમ તિમ તરઈ ॥૧૦॥
 દિન છાંડી નિસિ જીમઈ ધાંન, સીંગ પૂંછ વિણુ પશુઅ સમાન ।
 ભૂતપ્રેત રાક્ષસ વિકરાલ, જિણિ વેલાં મુખિ મૂંકઈ આલ ॥૧૧॥
 તિણિ વેલાં જે ભોજન કરઈ, પાપપિંડ મૂઠપણુઈ ભરઈ ।
 ઇમ જાણી નિસિભોજનદોષ, આદરિવઉ નિજ મનિ સંતોષ ॥૧૨॥
 નિસિભોજનનિશ્ચય દ્યઉ મન્નિ, બિહું રાતિહિં ઉપવાસહ પુન્નિ ।
 પરિહરિવઉ પરનારી સંગ, સીલરયણુ જિમ રહઈ અભંગ ॥૧૩॥
 કરિ કંકણુ કુંડલ ઉરિ હાર, અભિંતર મલ મૂત્ર ભંડાર ।
 વરિ વારૂ વાઘિણિ વિકરાલ, એક વાર જે આણુઈ કાલ ॥૧૪॥
 નહિ લલઉ પરનારી સંગ, વાર અનંત દહાવઈ અંગ ।
 જઈ જલધરજલ લાભઈ પાર, જીવિતચરિત તિહાં નવિ પાર ॥૧૫॥
 ઇમ જાણી પરરમણીપ્રેમ, છંડઉ સવિ સુખ પામઉ જેમ ।
 મધુ મંખણુ સૂરણુ મોગરી, દહી છાસિ જે વિદલાં ભરી ॥૧૬॥
 ત્રિહું દિવસનઉ જે આહાર, કરિવઉ પંચુબર પરિહારી ।
 રહ્યું અથાણુઈ સીલાણું જેઉ, પ્રાણુતઈ નવિ ભખિવું તેઉ ॥૧૭॥
 અણુગલ છાસિતણુઉ પરિહાર, જઈ બહુબીજ સચિત ફલ વાર ।
 દેષી સવિ સંસાર અસાર, જિમ જલ્દાખંદુ તણુઈ આકાર ॥૧૮॥
 મોહિ પડયઉ અહનિસિ દુખ સહઈ, તેહની વેદન કહઉ કુણુ લહઈ ।
 જિમ તરવરિ સંધ્યાનઈ સમઈ, વિવિધ પંખિઆળીઆવી વીસમઈ ॥૧૯॥
 પ્રહ ઉગમિ દહ દિસિ ઊડંતિ, સગપણુ પણુ ઇણિ પરિ જાણુંતિ ।
 કુણુ બેટઉ બેટી નઈ વહૂ, કુણુ માયા તાયા નઈ સહૂ ॥૨૦॥
 સગઉ સણી જઉ કો નવિ હોઈ, યોગ ધ્યાનઃ વિમાસી બેઈ ।
 જીવ કરઈ નઈ જીવ જિ સહઈ, વિશ્વાનર ઢંઢારહ દહઈ ॥૨૧॥

જે ઉ આયઉ તે ઉ જાઈ, કુણુ ભાઈ કુણુ મા કુણુ તાઈ ।
 છાયાભિસિ સાવી' (થી') સહૂ ફિરઈ, ઘડી પહુર આઉ ઉંછું કરઈ ॥૨૨॥
 ઇણિ પરિ જીવ સવે વિહડંતિ, કરિ દીવઉ ધરિ કૂપિ પડંતિ ।
 આવ્યઈ રોગિ સવિ કરઈ સોગ, નિરધન પણુઈ ન પહુંચઈ ભોગ ॥૨૩॥
 પાડઈ ધાહ પડચઉ પાધરઈ, તેહની કોઈ ન વેદન હરઈ ।
 કૂડ કપટ કરિવઉ પરિહાર, પરભાવિ જાતા હોઈ આધાર ॥૨૪॥
 દાન શીલ તપ ભાવન ધરઉ, જિમ સિવરમણી વેગઈ વરઉ ।
 એ વયરામ તણી ચઉપઈ, સાંભલિજ્યો સૂઘઈ મનિ થઈ ॥૨૫॥
 જિમ હોઈ સદગતિનઉ લાલ, ઇમ જોલઈ વાચક 'ગુણલાલ' ॥૨૬॥

॥ ઇતિ ચઉપઈ સમાપ્ત ॥

શ્રી વિજયભદ્રકૃતા ઉપશમરસ ચઉપઈ

ભયભંજણુ રંજણુ જગદેવ, અરહંત સેવ કરું નિતમેવ ।
 નહિ ઉપશમ પોતઈ જેહનઈ, દુખ કેડઉ ન મૂકઈ તેહનઈ ॥૧॥
 ઉપસમ પહિરિ સનાહ સરીર, દુખજન વચન ન લાગઈ તીર ।
 જઉ નહિ એક પિમા મનમાંહિ, ધરમ નહિ ગાડરિયપ્રવાહિ ॥૨॥
 તપ જપ સંજમ પાલઈ સાર, ઉપસમ વિણુ સહૂઈ હુઈ છાર ।
 ભવ કોડિહિં જિતલું કર્મ ષપઈ, ઇતિ કર્મ ઉપસમ ઘડી માહિ ષપઈ ॥૩॥
 જે આંપણુનઈ ગાલિ જિ દીઅઈ, તેહસિંહિ પ્રાણિ જઈ જોલીઈ ।
કર સાકર સમ કરિ જાંણિ, વિરઈ જોલિનું રોષ મ આંણિ ॥૪॥
 પૂરવઈ પુણ્ય ન કીધાં બહુ, ન્યાઈ લોક જોલઈ મુઝ સહુ ।
 મારઈ બાંધઈ મેહુઈ ઘાય, સહૂઈ થાપઈ આપણુ અન્યાય ॥૫॥
 કોઈ કિવારઈ કહઈ કુજોલ, વીસારી મૂંકીઈ નિટોલ ।
 તે જોલ તઉ ન સંભારઈ એક, ઉપસમ સંજમ ધરઉ વિવેક ॥૬॥
 આગલિઉ દીસઈ બલતઉ આગિ, તું પાણી થઈ તઈ પગિ લાગિ ।
 મનની ગાંઠિ છોડી પામીઈ, મુગતિ તણાં સુખ તઉ પામીઈ ॥૭॥
 મુહડઈ મિચ્છાદુષ્કડ દીઈ, મરઉ દીટિં ચીંતઈ ઇમ હીઈ ।
 મરમ ન મોસઉ જોલઈ મૂલિ, પમિઉં પમાવિઉં કીઉં તસ ધૂલિ ॥૮॥
 પૃથવી પરિ પરિસહ પમઈ, રાતિ દિવસ જિનવચને રમઈ ।
 સગલા ધર્મમાહિ ઉપસમ સાર, તે ભવિયણુ ધરજ્યો વાર વાર ॥૯॥
 રોસ રાષઈ જેતલઉ મનમાહિ, તિતલઉ ધર્મ તેહનઉ જાઈ ।
 અણુપાંચઉ જઉ આઘઉ રહઈ, કર્મજોગિ તે અતિ દુખ સહઈ ॥૧૦॥

મુગતિ તણઉ જઉ છઇ અભિલાષ, પારકા બોલ સહઉ તમ્હિ લાષ ।
કુગતિ તણઉ જઉ છઇ ભલગઉ, અંતરંગ ઉપસમ કરિ સગઉ ॥૧૧॥
એક પીમા જઉ એ જીવ ધરઇ, તઉ વહિલઉ મુગતઇ અવતરઇ ।
'વિજયભદ્ર' કવિયણ ઉચ્ચરઇ, ગભવાસિ તે નવિ સંચરઇ ॥૧૨॥

॥ ધતિ ઉપશમરસ ચઉપઇ ॥

શ્રી જિનપ્રભસૂરિકૃતા પદ્માવતીચતુષ્પદિકા

જિણસાસણ અવધાર કરેવિ, ઝાયહ સિરિ પઉમાવઇદેવિ ।
ભવિય લોય આણુંદ ધરેવિ, દુલહઉ સાવઇજમ્મ લહેવિ ॥
મતિ મતિ મિચ્છસુર અણુસરહ ॥૧॥ મુવકં ॥
પાસનાહપયપંકયભસલિ, સંઘવિગ્ધનિન્નાસણુકુસલિ ।
સસિકરનિમ્મલગુણગણુપુન્ન, પઉમએવિ મહ હોહિ પસન્ન ॥ મતિ ॥ ૨ ॥
તાર તરલ તુહ લોયણુ દુન્નિ, દુર્ઘલણુ ભુય દુગુણા દુન્નિ ।
વિયસિયસરસીરુહપવિહત્થિ, વારણુ વર દીસઇ તુહ હત્થિ ॥ મતિ ॥ ૩ ॥
કુલ્લકારકણુમણિકરબલ, દસ દિસિ પસરઇ મુજ્જ કરાલ ।
જણુ દીવયપઇબોહિયસિહહિ, વિગ્ધતિમિર જિમ જગિ અવહરહિ ॥ મતિ ॥ ૪ ॥
કુંડલમંડલમંડિયગંડ, અરિષંડણુ ભુયદંડ પયંડ ।
ઘણુથણુઘોલિર નિમ્મલ હાર, પઉમાવઇ નંદઉ જગિ સાર ॥ મતિ ॥ ૫ ॥
નેઉરઝણુ બહરિય દિસિયક, ખગ્ગદંડખંડિયરિઉચક ।
મણિકંકણુચંચિઇયપઉટ્ટ, પઉમિ! હોહિ ભવિયહં સંતુટ્ટ ॥ મતિ ॥ ૬ ॥
મેહલમુહલિયસોણિપએસિ, અલિકુલકોમલદીહરકેસિ ।
જય ધરણિંદહ ઉત્તમ રમણિ, પઉમએવી તઉ મયગલગમણિ ॥ મતિ ॥ ૭ ॥
પાસંકુસવરપહરણુપાણિ, તંબચૂડ-વિસહરવરબાણિ ।
પઉમપત્તસમવન્નસરીરિ, પઉમએવિ! મા મઇ અવહીરિ ॥ મતિ ॥ ૮ ॥
ભત્તિનમંતસુરાસુરરમણિ, મણિકિરીડકરરંજિયલણિ ।
કિં ભણિયઇં નર મત્તખ રાય, આરાહઇં સુરવર તુહ પાય ॥ મતિ ॥ ૯ ॥
તાલપભવસન્નઝખરલલિય, ખીઓ સસહર નહયલકલિય ।
તુહ ખીયકખર જે સમરઇ, મણિચિંતિય ફલ સો પાવેઇ ॥ મતિ ॥ ૧૦ ॥
ભણઇં જિ જેગી ય મન્નિજમ નીય, ધરવિ તદ્ધખરસિરિ શુરુ રીય ।
જેડવિ ઇસર સસહર અટ્ટ, તુહ કલ જાણુઇ કોઇ વિચટ્ટ ॥ મતિ ॥ ૧૧ ॥
ભૂય અંતુ તસુ પચ્છિમ સહિય, ચિંતિવિ અંતિમ સર પરિગહિય ।
અટ્ટમ પઠમ ખિંદુ ધારેવિ, ધન્ન જ ઝાયહિં પઉમિણિદેવી ॥ મતિ ॥ ૧૨ ॥

સુન્ન જલણતુરિયસરજીત, અભિયકિરણકલ ગયણ પવિત્ત ।
 ગુરુ ઉવએસિધં જવધં જી લક્ષ્મ, પઉમએવિ તસુ પૂરધં પકખ ॥ મતિં ॥૧૩॥
 દિસિકાલાસણ પલ્લવ વન્ન, મુદ્દા જાણવિ જે કયપુન્ન ।
 એહ વિજ્ઞ ચૂડામણિ સરધં, કમ્મ છક્ક તે લીલધં કરધં ॥ મતિં ॥૧૪॥
 સંતિ પુટ્ટિ વિદેસણ રોહ, મારણ વસ ઉચ્ચાડણ મોહ ।
 એહ વિજ્ઞ તિયલુક્કપયાસ, કવણ કવણ નહુ પૂરધં આસ ? ॥ મતિં ॥૧૫॥
 પદમ પણવ માયા મજ્ઞારિ, નમણ અંતિ એ વન્ન ચિયારિ ।
 જે સમરધં અણ્ણદિણ વરભાવિ, સંવ સિદ્ધિ તસુ પરિણધં આવિ ॥ મતિં ॥૧૬॥
 ભૂય-પેય-ડાઇણિગણ ડરધં, સયલહં દુજ્ઞણ મણ થરહરધં ।
 એહ વિજ્ઞ સમરંતહં લોઇ, સમઉ દાસ પુહવીસર હોઇ ॥ મતિં ॥૧૭॥
 વિજ્ઞ એસ તિયલુક્કપહાણ, ચિંતામણિ કંપુદસમાણ ।
 પહુજિણ્ણદત્તસૂરિઉવએસિ, થંભહિ પરણલ અદ્ધનિમેસિ ॥ મતિં ॥૧૮॥
 હંસગમણિ નીલુપ્પલનયણિ, કુંદદસણિ પુન્નિમસસિવયણિ ।
 મહુરવયણિ મુણિમાણસહરણિ, નવકિસલયકોમલકર-ચરણિ ॥ મતિં ॥૧૯॥
 પીણ્ણસિદ્ધિણ્ણારોણ્ણયઅંગિ, હાવ-ભાવ-સિંગારસુચંગિ ।
 એગગઇ જે નર સમરંતિ, તાહંતિયસકામિણિ વસિ જંતિ ॥ મતિં ॥૨૦॥
 દેઉ પાસ પઉમિણિ ધરણિંદુ, ખારસસરજીય હરકલખિંદુ ।
 પઉમી ! પઉમકડણિ ! નમ અંતુ, સંવ્ય કામ પૂરધં તુહ મંતુ ॥ મતિં ॥૨૧॥
 જંભથંભમોહંધલયંતિ, જય અપરાજિય વિજય જયંતિ ।
 ચંડી ભધરવ તોતલ તાર, તુહ એક્કુ ચિયય વિવહ વચાર ॥ મતિં ॥૨૨॥
 ખિત્તપાલ જોગિણિ ચઉસાદુ, ભૂય પેય ડાઇણિ ગહદિટ્ટિ ।
 ધંયર વિ દુદ્ધર વીજ્ઞ જી કેવિ, નામગહણિ તુહ નાસધં દેવિ ! ॥ મતિં ॥૨૩॥
 જે ધન્નંતરિવિજ્ઞઅસજ્ઞ, તે વિ વાહિ તુહ હુંતિ સુસજ્ઞ ।
 નીર જલણ થંભધં તુહ આણ, સમરંગણિ વારધં અરિજાણ ॥ મતિં ॥૨૪॥
 તઇં રુટ્ટિય જં વિજ્ઞધં ભુવણિ, ભયવધં ! સુ મઉ તં નિય સવણિ ।
 કંપધં ધરણિ સઘણ્ણવણ્ણરાધં, ચડકડંતિ દસદિગ્ગય માધં ! ॥ મતિં ॥૨૫॥
 કુલપંવય સત્ત વિ ટલટલધં, અનુ સત્ત વિ જલનિહિ ઉચ્છલધં ।
 કિડકિડંતિ ઉક્કડકરી દાઢ, લજ્ઞધં ફણિવધંફણ અધંગાઢ ॥ મતિં ॥૨૬॥
 દઢ ગઢ ગિરિવર પડહડિ પડધં, સુર-નરજીવિય સંસધં વડધં ।
 હલ્લોહલીધં જલનિહિપૂર, ધુમ્મધં તારાયણ સસિ સૂર ॥ મતિં ॥૨૭॥
 તઇં તુટ્ટિય જં વિજ્ઞધં ભુવણિ, પઉમિણિ ! સુ મઉ તં નિય સવણિ ।
 લક્ષ્મ ભુજ્ઞ અટ્ટારસલેય, ભુજિજ્ઞધં પિજ્ઞધં વર પેય ॥ મતિં ॥૨૮॥

પહિરિજનઈ કંપડ જગસાર, કંચણ કુંડલ મુતિય હાર ।
 સંમાણિજનઈ વર તંબોલ, સુમઈ બંદિયણહલહોલ ॥ મતિ૦ ॥૨૯॥
 ચંદણમાહિ ધુસિણ ઘણસાર, કિજનઈ સુરહિ વિલેવણ સાર ।
 ઘરિજનઈ વરતુરિયહ થઈ, દીસઈ મયભિંમલ દોઘટ્ટ ॥ મતિ૦ ॥૩૦॥
 રહવર કિં? જંગમ સુરજણ, ઓલગઈ પાયઝ પહાણ ।
 અન્ન સલીસઈ ચામર છત, માણિજનઈ માણિણિ આણુરત ॥ મતિ૦ ॥૩૧॥
 સસહરકલ બારસસરજુત, થાવર જંગમ વિસહરતત ।
 હંસ-હાર-કર-સસહરકંતિ, નામગહણિ તુહ સફલી હુંતિ ॥ મતિ૦ ॥૩૨॥
 વંઝ નારિ તુહ વય ઝાયંતિ, સુરકુમરોવમ પુત લહંતિ ।
 નિંદ્ર નંદણ જણહિં ચિરાઉ, ફહવ પાવઈ વલ્લહ રાઉ ॥ મતિ૦ ॥૩૩॥
 ચિંતિયકલ ચિંતામણિમંત, તુજ પસાયહિ ફલઈ નિભંત ।
 તુજ આણુગહ નર પિફોવિ, સિજનઈ સોલસ વિજનદેવિ ॥ મતિ૦ ॥૩૪॥
 રૂવકંતિસોહગનિહાણ, નિવપૂઈયપય અમલિયમાણ ।
 કિવિ વાઈસર હુંતિ તિ પુત્ર, જહ પઉમિ તુહ હોહિ પસન્ન ॥ મતિ૦ ॥૩૫॥
 તુહ ગુણ અંત ન કેળવિ મુણિય, તહ વિ તુજ મઈ ગુણલવ યુણિય ।
 આણુ જી પાલઈ જિણસિંહસૂરિ, તસુ સંઘહ મનવંછિય પૂરિ ॥ મતિ૦ ॥૩૬॥
 પનુમાવઈયનુપઈ ય પઠંત, હોઈ પુરિસ તિહુયણસિરિકંત ।
 ઈમ પલણઈ નિયજસકપૂરિ, સુરહિયણવણ જિણપહસૂરિ ॥ મતિ૦ ॥૩૭॥

॥ ઇતિ પદ્માવતી ચતુઃપદિકા સમાપ્ત ॥

અજ્ઞાતકવિકૃત આદિજિનવીનતિસ્તવ

॥ રાગ ધનાસી ॥

આદિ જિણેસર વીનવું જો મુઝ સામ્હું સામિ ।
 કામિ કોધિ મન દૂષીઉં હિવ લીણું રઈ તુઝ કેરઈ નામિ ॥ ૧ ॥
 કિ દિઉંગી રે વધાવઉ ।
 વધાવઈ રે તુમ્હ ચઉવિહ સંઘ કિ દિઉંગી રે ।
 મોરઈ મનિ રે એ લાગઉ રંગ કિ દિઉંગી રે ॥ દૂપદં ॥
 દિઉં અ સોનાકેરી જીમડી દિઉં અ સુઅમૃત આહાર ।
 મિલિસું રે આદિજિણ વાહલા હિવિ કરિસું મહારા મન કેરી વાત ॥ કિ દિ૦ ॥ ૨ ॥
 જેતું આવ્યઉ સેરડી સોઈ બુહરાવું વાટ ।
 મોતીડે ચઉક પૂરાવસ્યું મંડાવિસું રે ઘાઘરીયઉ પાટ ॥ કિ દિ૦ ॥ ૩ ॥
 ધન ધન એ મુઝ જીલડી કરું અજિ તુમ્હ ગુણગાન ।
 નયણ સલ્લણું મુઝ તણું જિણિ નિરખું રે તુમ્હ રૂપનિધાન ॥ કિ દિ૦ ॥ ૪ ॥

ધન મરુદેવી કૂષડી જિણિ તુ જનમ્યઉ નાથ ।
 ભવસાયર મઝ ખૂડતાં હિવ દેજ્યો જી અવલંબન હાથ ॥ કિ દિ૦ ॥ ૫ ॥
 મરુદેવી બેટઉ તાહરઉ સુનંદ-સુમંગલાકંત ।
 સેતુજ કેરઉ રાજ્યઉ હિવ જયઉ રે જયઉ શ્રી આદિજિણુંદ ॥ કિ દિ૦ ॥ ૬ ॥
 જિનવર તુમ્હ પાએ નમી માણું એક કૃપાલ ।
 જા લગિ જગમાહિ હું રહું તાં કરજ્યો જી ભવિલવિ સંભાલ ॥ કિ દિ૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ શ્રી આદિનાથવર્ધપિનં ॥

અજ્ઞાત કવિકૃત હિતશિક્ષાચતુષ્પદી

સરસતિ સામિણિ કડું જીહાર, તસ સેવક દેજે આધાર ।
 બોલિસુ ચઉપઈ માહિ વિવહાર, સાચા પદ સવિ હોજ્યો સાર ॥ ૧ ॥
 ધરમી તે પાલઈ જિનધર્મ, [કરમી] તે પાલઈ ક્રિયા કર્મ ।
 યોગી તે ધ્યાઈ નિઃકર્મ, બ્રાહ્મણ તે જે પાલઈ બ્રહ્મ ॥ ૨ ॥
 સૂરઉ તે જે ઇન્દ્રી દમઈ, ઉત્તમ તે જે સાચઉ ગમઈ ।
 દુખીઉ તે જે દુર્ગતિ ભમઈ, સુખીઉ તે જે સિવપુરી રમઈ ॥ ૩ ॥
 પોઠઉ તે જેહને પુણ્ય ઘણઉ, સગપણ તે જે સાહમીપણઉ ।
 પ્રાકમ તે પરમેસરતણઉ, ધન ભલું જે કન્હઈ આપણઉ ॥ ૪ ॥
 ડાહા તે સવિ કહિયું પ્રીતિ, માણસ તે જેહનઈ ઘરિ રીતિ ।
 સીયલપણું જે પાડ્યું સીતા, ગાયણ તે જે જિનમતિ ગીતા ॥ ૫ ॥
 નારી તે પાલઈ પતિવ્રતા, બેટા તે માનઈ માઈ-પિતા ।
 [વિ] લસઈ તે પરદિસિ જોઅંતા, ધ્યાની તે જેહનઈ ચિંતા ॥ ૬ ॥
 પાપી તે જે પરધન હરઈ, ચેલા તે ગુરુ શિક્ષા કર (?વહ)ઈ ।
 શ્રાવક તે જે સતકિત ધરઈ, સુહુરુ તે જે તારઈ તરઈ ॥ ૭ ॥
 રાજા તે જે ન્યાઈ તપઈ, ધ્યાની તે જે અરિહંત જપઈ ।
 તપીઉ તે જે અષ્ટ કર્મ અપઈ, વાદી તે જે કેહ નવિ છિપઈ ॥ ૮ ॥
 રૂપ ભલું જે સોવનવાનિ, દાન ભલું તે અભયદાન ।
 ધ્યાન ભલું તે શુકલધ્યાન, જ્ઞાન ભલું તે કેવલજ્ઞાન ॥ ૯ ॥
 દર્શન તે જે મહાવ્રત ધરઈ, બ્રહ્મચાર જે સ્ત્રી પરિહરઈ ।
 ગિરૂઆ તે ગુરુસેવા કરઈ, તારૂ તે ભવસાયર તરઈ ॥ ૧૦ ॥
 વિણસઈ જે આણું અનુ(ઉન)માદ, પાતિગ તે જે મિથ્યાવાદ ।
 દૂંગર ભલઉ જે સિરિ પ્રાસાદ, પ્રતિમા દીઠી હુવઈ આદ્હાદ ॥ ૧૧ ॥
 અક્ષર તે જે સૂધા સમા, તપીઉ તે જેહનઈ સિરિ ષિમા ।
 ગ્યાની તે ચોષક આતમા, નગર ભલું જે માહિ મહાતમા ॥ ૧૨ ॥

અમ્મી તે જલ જયણા ગલધ, લક્ષ્મી તે જે ન્યાઈ મિલધ ।
 માનવી તે ખેલધ નવિ ચલધ, જીવ્યું તે જિનઆજ્ઞા પાલધ ॥૧૩॥
 દરિદ્રી તે જે ધર્મ વિણુ ભમધ, સત્યવાદી તે જૂઠ વરમધ ।
 ભોજન તે જે દીહધ જમધ, ગુવણુંત તે જિનવરનધ નમધ ॥૧૪॥
 યાત્રા તે પાલધ છચ્ચ રી, ધર્મ ભલઉ તે જયણા કરી ।
 ભિક્ષા તે મુનિવર લ્યધ ફિરી, શ્રાવક તે જે સિદ્ધિં ધરી ॥૧૫॥
 મધલા તે પરનારી જોઈ, પુરુષ ભલા તે દુખિ નવિ રોઈ ।
 મિથ્યાત્વી તે જે ભવ ખોઈ, ધર્મ કરઈ તે સુખિયા હોઈ ॥૧૬॥

॥ ઇતિ ચતુષ્પદી ॥

